

robit on a aj bola rada, lebo sa vyznal. Nepovažovala za správne, aby to robil zadarmo. Návrh ceny za vypracovanie zmluvy jej povedal on, a to za kus 35 EUR. Zdala sa jej to veľmi dobrá cena. Tie peniaze mu vždy vyplácala v hotovosti v jeho kancelárii na katastri. Naozaj si ani vtedy nebola vedomá, že robila niečo zlé, niečo protiprávne. Ak by mala ten pocit, tak určite by sa s ním nestretávala na katastri a nevyplácala mu tam peniaze. Nikdy jej nedal potvrdenie k prevzatej peňažnej sume, ale ona doklad ani nepotrebovala, pozemky kupovala ako fyzická osoba, takže si to aj tak nemohla dávať do nákladov. Nikdy nepožiadala a ani jej pán B. nikdy neponúkol, aby ju zvýhodnil v katastrálnom konaní. Pán B. ju upozornil, že riadne si ním vypracovanú zmluvu pôjde podať do podateľne, zaplatí správny poplatok v kolkoch a bude čakať ako ostatní ľudia. To čo jej hovoril vtedy ani poriadne nerozumela, čo jej tým chcel povedať, ale s odstupom času si myslí, keď vie, čo sa teraz deje, tak si myslí, že si dal pozor na to, aby tam nebol ten konflikt, že je katastrálny právnik a súčasne, že jej vypracováva zmluvu. Kataster jej nikdy nerozhodol v krátkej lehote napríklad, že by jej rozhodol do 10 dní a ona by ušetrila na urýchlennom vklade. Na to vždy čakala na povolenie vkladu tak, ako ostatní, výhody katastra na V. bola tá, že vo všetkých veciach dokázal rozhodnúť v zákonnej 30-dňovej lehote a spravidla skôr. Aj prvé vklady, kde jej zmluvy ešte nerobil pán B. a kde sa rozhodovalo v rovnakých lehotách ako potom keď už jej zmluvy robil pán B.. Nikdy nepožiadala pána B. ani on jej neponúkol nejakú výhodu, že napríklad bude to mať skôr zapísané, ak mu zaplatí za zmluvu. Nevníma svoje konanie ako korupčné, nikomu nedávala úplatok, nechcela byť nijako uprednostnená od iných a vo svojom živote nikdy úplatok nedala hoci vybavuje veľa vecí na úradoch, vybavuje dotácie a je jej to z duše cudzie, dať úplatok, aby dostala dotáciu alebo urýchlenie konania.

Na hlavnom pojednávaní doplnila, že vo svojej spoločnosti sa venuje pestovaniu starodávnej pšenice pre chorých ľudí, podrobne sú aktivity spoločnosti uvedené na internetovej stránke virtusia.sk. Určite sa nedopustila korupčného správania, myslí, že vie a rozumie tomu čo je korupcia. Za korupciu považuje niečo škodlivé pre spoločnosť. Sama viackrát nahlasovala korupciu, napríklad v súvislosti so Slovenským pozemkovým fondom. Nebohá pani S. jej za sumu 3.000,-€ ponúkala vybaviť odkúpenie pozemku, ktorý potrebovala pre stavebné konanie, nahlásila ju na políciu, vtedy vedela, že si odo nej žiada úplatok. Rovnako tak nahlásila korupciu na Krajskom súde v A., pani sudkyňu Y.. Vlastnej dcére by sa nemohla pozrieť do očí, keby sa nejakého takéhoto korupčného konania dopustila, jej dcéra sa venuje individuálnej psychológii, jej profil sa dá pozrieť na www.individuálnapsychologia.sk. Základom tejto psychológie je cit spolupatričnosti postavený na robení dobra pre spoločnosť.

Na otázky na hlavnom pojednávaní odpovedala, že je konateľka spoločnosti A..B. a zaoberajú sa pestovaním starodávnej pšenice, ktorá má priaznivé účinky pre ľudí s intoleranciou na pšenicu.

V roku 2017 táto spoločnosť s ručením obmedzeným viedla účtovníctvo a sú mesačným platcom DPH. Vo všeobecnosti náklady spoločnosti sú zaznamenané v účtovníctve. Odmeny pre pána B. neboli zahrnuté do nákladov spoločnosti, pretože išlo o nákup pôdy pre jej dcéru v rámci programu „mladý roľník“, ktorý sa týka osôb do 40 rokov. Od pána B. bločky nedostávali a keďže išlo o nákup pre fyzickú osobu ani to neriešili a nemohlo sa to zahrnúť do účtovníctva spoločnosti.

Bola to zodpovednosť pána B., ako si to on s príjmami robil, ona nemala zodpovednosť ho vyšetrovať. Vie, že jeho manželka je notárka, ona neriešila ako si to on vykazuje, bola to jeho zodpovednosť.

Peniaze, ktoré pánovi B. dala boli jej súkromné peniaze. Vedela, že pán B. bol katastrálny právnik v čase keď mu peniaze dávala. V tom čase nevedela, že ide o konflikt záujmov, keď vypracoval zmluvu, ktorú následne zavkladoval a ani nevedela, že právnik nemôže vypracovávať zmluvy bez advokátskej licencie. Takéto zmluvy môže robiť realitka, ktorá nemá právnik, takže jej to nebolo čudné, že ich mohol robiť on, aj keď nebol advokát.

Nevedela presne ako sú rozdelené právomoci na katastri, pozná aj šéfa katastra, ktorý má pozemky pri nich. Vie, že na katastri je nejaká podateľňa a pán B. mal byť právnik, ktorý mal skúmať nezávadnosť zmlúv, ale o presných kompetenciách a právomociach na katastri presne nevie. Spomínaný šéf katastra bol asi nadriadený pána B. a podľa nej by mal mať ešte väčšie právomoci ako pán B..

Rozhodnutia o povolení vkladu do katastra videla, má ich založené. Vie, že B. to asi pečiatkoval.

Mala zlé skúsenosti pri predchádzajúcich prevodoch pozemkoch, sprostredkovateľ tam napríklad spravil nejaké chyby, boli vyzvaní na ich odstránenie a keďže bola splnomocnencom obidvoch strán išla na kataster a musela u pána B. urobiť nejaké opravy zmlúv, rovnako má zlé skúsenosti pri zmluve vypracovanej notárom z V., kde neboli všetky náležitosti, pretože išlo o kúpnopredajnú zmluvu medzi blízkymi osobami. Bola upozornená pánom B. na to, že ako splnomocnenec môže opraviť len nejaké chyby pri zápise, ak by tam boli vážnejšie chyby, museli by sa znova skontaktovať predávajúci s kupujúcim a nemohla by ich ona ako splnomocnenec opraviť. Predávajúci boli častokrát starí ľudia, cena už bola zaplatená a nebolo to jednoduché týchto ľudí kontaktovať.

S pánom B. boli v kontakte na základe spomínaných opráv zmlúv. Mal veľmi dobrú povesť, že vie spraviť kvalitné zmluvy a vie aj poradiť ohľadne poľnohospodárskej pôdy, lebo sám ju nakupoval aj pre seba a vyzná sa v tom. Pri jednom stretnutí jej sám ponúkol vypracovanie zmluvy za 35 Eur.

Ak sa vyskytli chyby v zmluvách, musela prísť na kataster do kancelárie pána B. a opraviť chyby, ktoré jej pán B. povedal. V jednom prípade bola aj vážnejšia chyba, nešlo o preklep a musela sa zmluva celá prerábať a nanovo podpisovať. Pán B. stíhal všetko v lehote do 30-tich dní, teraz sú tam na katastri dve právničky a trvá to štyri mesiace.

Za opravu chýb si nevypýtal pán B. žiadnu odmenu, rovnako tak neplatila za rady, ktoré jej pri oprave týchto chýb poskytol.

Nikdy sa na pána B. neobrátila s požiadavkou, že potrebuje niečo urýchlene zavkladovať a on sám ma ju výslovne upozornil, že suma 35 Eur je výlučne za zmluvu, za nič iné. Zároveň ju upozornil, že ak by chcela zrýchlený vklad musí si kúpiť kolok za zrýchlené konanie. Ona ho nemala dôvod žiadať o nejaké uprednostnenie, lebo existuje zrýchlené konanie.

So súhlasom obžalovanej a prokurátora bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica z výsluchu svedka Q.. L. B. z prípravného konania. Svedok využil svoje zákonné právo odoprieť vypovedať v prípravnom konaní dňa 04.11.2022.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listiny:

- fotokópia spisového materiálu Okresného úradu V. Č.. R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového materiálu OÚ V., katastrálneho odboru M. Č.. R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového obalu OÚ V., katastrálneho odboru V XXXX/XXXX Č..R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového obalu OÚ V., katastrálneho odboru V XXXX/XXXX Č..R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového obalu OÚ V., katastrálneho odboru V XXXX/XXXX Č..R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového obalu OÚ V., katastrálneho odboru V XXXX/XXXX Č..R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového obalu OÚ V., katastrálneho odboru V XXXX/XXXX Č..R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového obalu OÚ V., katastrálneho odboru V XXXX/XXXX Č..R.. XXX-XXX,
- fotokópia spisového obalu OÚ V., katastrálneho odboru V XXXX/XXXX Č..R.. XXX-XXX,
- uznesenie PPZ NAKA západ pod ČVS:PPZ-27/NKA-ZA3-2019 z 11.10.2021,
- uznesenie PPZ NAKA západ pod ČVS: PPZ-931/NKA-PK-ZA-2019 zo dňa 24.04.2018 č. I. 379 - 383,
- uznesenie GP SR pod sp. zn. J. W. XX/XX/XXXX zo dňa 19.05.2022,
- správa Okresného úradu V. č.l. 599-601,
- odpis z registra trestov na č. I. 621,
- lustrácia v CESDAP č. I. 622-636.

Fotokópie spisového materiálu Okresného úradu V. dokumentujú priebeh vkladových konaní, kde podávala návrh na vklad W.. Ž. C. A. ako splnomocnená zástupkyňa účastníkov kúpnej zmluvy.

Z uznesenie PPZ NAKA Západ pod ČVS: PPZ-931/NKA-PK-ZA-2019 zo dňa 24.04.2018, uznesenia PPZ NAKA Západ pod ČVS:PPZ-27/NKA-ZA3-2019 z 11.10.2021, uznesenia generálneho prokurátora pod sp. zn. J. W. XX/XX/XXXX zo dňa 19.05.2022 ako aj z informácie od prokurátora prednesenej na hlavnom pojednávaní 19..12.2023 vyplýva, že Q.F.. L. B. bol obvinený za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a nebolo ešte ukončené jeho vyšetrenie.

K osobe obžalovanej z prečítaných listín vyplýva, že nebola doposiaľ súdom potrestaná a spáchala 7 dopravných priestupkov, žiadne iné skutočnosti o protiprávnej činnosti obžalovanej zistené neboli.

Súd vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní a zhodnotením dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne dospel k záveru, že obžalovaná sa konania dopustila tak, ako bola z neho uznaná za vinnú vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná je z protiprávneho konania jednoznačne usvedčovaná obrazovo-zvukovým záznamom ako aj svojou vlastnou výpoveďou procesnom postavení obžalovanej. Skutkový dej zachytený na obrazovo-zvukovom zázname korešponduje s výpoveďou obžalovanej, zabezpečenými listinnými dôkazmi a zodpovedá skutku uvedenému vo výrokovvej časti rozsudku.

Medzi obžalobou a obhajobou nebolo sporné, že obžalovaná poskytla Q.. L. B.C. finančnú hotovosť za vypracovanie zmlúv, kde následne Q.. L. B. ako vedúcim oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam Katastrálneho odboru Okresného úradu V. povolil vklad do katastra nehnuteľností. Spornou skutočnosťou medzi prokurátorom a obhajobou bolo, či išlo iba o odmenu za vypracovanie zmlúv alebo o úplatok.

Pri vyhodnotení vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní sa súd v podstate stotožnil s argumentáciou prokurátora prezentovanú v záverečnej reči, že poskytnutá finančná odmena obžalovanou bola úplatkom pre vedúceho oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam Katastrálneho odboru.

Odovzdanie peňazí L. B. ako vedúcemu oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam Katastrálneho odboru priznáva aj samotná obžalovaná a priznáva tiež, že uvedené peniaze mu odovzdala v súvislosti s katastrálnym konaním vo viacerých veciach, ktoré podávala na kataster ako splnomocnenkyňa účastníkov konania. Obžalovaná však tvrdí, že uvedené peniaze mu neodovzdala ako úplatok, ale iba ako odmenu za vypracovanie kúpnych zmlúv. V tomto nevidí porušenie trestného zákona, ale iba bežný občiansko-právny vzťah. S takouto argumentáciou sa však vzhľadom na okolnosti prípadu nie je možné stotožniť. Sú to iba účelové tvrdenia, ktoré majú slúžiť na zastrenie skutočného účelu platieb, ktorým bola snaha obžalovanej ako splnomocnenkyne účastníkov katastrálneho konania dosiahnuť, aby ich žiadosti boli kladne a rýchlo vybavené zo strany Q.. L. B.. Je absolútne neprijateľné, aby akýkoľvek úradník s rozhodujúcou právomocou v oblasti verejnej správy pripravoval účastníkom konania, v ktorom on sám rozhoduje, podnety resp. podklady pre svoje vlastné rozhodnutie. Takéto konanie, aj keby nebolo za odmenu, je v hlbokom rozpore so základnými princípmi konania orgánov verejnej správy. Jedná sa o obdobnú absurditu, ako keby sudca, rozhodujúci o návrhu žalobcu, najskôr tomuto žalobcovi pripravil žalobu a potrebné prílohy k nej a následne by o takto vopred pripravenej žalobe sám rozhodoval. Úradník takýmto konaním porušuje napríklad § 111 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe č 55/2017 Z. z., podľa ktorého je povinný vykonávať štátnu službu politicky neutrálne a nestranne a zdržať sa pri vykonávaní štátnej služby všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nestrannosť vykonávania štátnej služby a dôveru v objektivnosť jeho konania a rozhodovania. Ďalej porušuje tiež § 111 ods. 1 písm. d) uvedeného zákona, podľa ktorého je povinný zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť ku konfliktu záujmu služobného úradu s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s vykonávaním štátnej služby na vlastný prospech alebo v prospech iného. Pokiaľ navyše ešte za tento svoj postup od každého záujemcu zobral finančnú odmenu, tak je celkom nepochybné, že táto odmena je v svojej podstate úplatkom za jeho postup, zvyhodňujúci konkrétneho účastníka katastrálneho konania. V tomto smere je celkom irelevantné, ak obžalovaná označuje úplatok iba ako odmenu za vykonanú pomoc.

Väčšina účastníkov korupčného vzťahu nenazýva korupčné platby slovom úplatok, ale rôznymi inými pojmami ako odmena, revanš, poďakovanie a podobne, čo však na podstate nič nemení. Z uvedených dôvodov nie je možné akceptovať tvrdenia obžalovanej, že sa jednalo iba o bežnú odmenu za právnu pomoc. Je celkom zjavné, že obžalovaná ako účastníčka katastrálneho konania oslovovala práve Q.. L. B. a platila mu peniaze preto, lebo vedela, že je to práve on, kto v konečnom dôsledku rozhoduje o povolení vkladu do katastra nehnuteľností.

K tvrdeniam obžalovanej, že peňažné sumy, ktoré odovzdala Q.. L. B. nie sú úplatkami v súvislosti s povolením návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, je potrebné poukázať na časť obrazovo-zvukového záznamu z 8.11.2017, ktorý zachytáva rozhovor medzi obžalovanou a Q.. B., ktorého časť prebehla nasledovne:

A.: Toto idem podať, toto mám na toto a toto mám pre „Vás“. Čiže 35? Tak? ...

B.: No môže byť. Môže byť, no.

A.: Tak, páči sa (položila bankovky na stôl).

B.:... "

A.: „Kesenem“.

B.: Páči sa.

A.: Dobre. Díky moc, krásne, toto som len chcela, ďalšie budem-

B.: Nevie, či mám „vydať“ .

A.: To ja budem mať predplatené,

B.: Aha. Haha,

A.: určite budú ďalšie zmluvy.

B.: „rozumieť“.

A.: Diky moc. Som rada, že som to stihla vybaviť s tým „obkladačom“.

B.: VŠak už Vám inak celkom, dneska som Vám povolil dve zmluvy, včera dve zmluvy. (Zastrčí si bankovky do ľavého zadného vrecka nohavíc.)

Z uvedeného je celkom zjavné, že Q.. L. B. hneď po prevzatí peňazí od obžalovanej hovorí, že dnes im povolil dve zmluvy, z čoho je zjavné, že účelom odovzdania peňazí nie je apriori odmena za akési právne služby, ale práve povolenie vkladu zmlúv do katastra nehnuteľností. Pokiaľ obžalovaná tvrdí, že peniaze odovzdané B. boli iba odmenou za vypracovanie kúpnych zmlúv, je nutné poukázať na skutočnosť, že zo spisu je zrejmé, že peniaze prijal tzv. na čierno, to znamená, že nevydal obžalovanej žiadne potvrdenie o zaplatení, žiadny daňový doklad ani nič iné, z čoho by bolo možné usúdiť, že ide z jeho strany o legálny príjem. Ďalej pri bližšom pohľade na jednotlivé kúpne zmluvy, za ktorých vypracovanie údajne obžalovaná B. poskytla iba podľa jej slov odmenu, je možné jednoducho porovnaním zistiť, že všetky ustanovenia zmlúv sú okrem predmetu predaja, osoby predávajúceho a kúpnej ceny úplne totožné. Obžalovaná podľa toho by platila L. B. odmenu prakticky iba za to, že v zmluvách iba prepísal meno predávajúceho, údaje nehnuteľnosti a kúpnu cenu. Platenie odmien za takéto úpravy zmlúv, ktoré sú inak vo všetkých bodoch rovnaké sa javí ako nanajvýš neekonomické a táto skutočnosť iba podporuje skutočnosť, že skutočným účelom platieb nebolo vypracovanie kúpnych zmlúv, ale úplatok za bezproblémový priebeh katastrálnych konaní a vydanie príslušných rozhodnutí o povolení vkladu.

Obhajoba správne poukázala na to, že aj v prípade iných zmlúv, ktoré nevypracoval Q.. L. B. a boli bez väd, tak o nich Q.. L. B. rozhodol bez prietahov. V tomto smere súd upravil skutkovú vetu pri zachovaní totožnosti skutku. Skutočnosť, že obžalovaná neplatila za konanie bez prietahov však neznamená, že konala v súlade so zákonom.

Zaplatenie dodatočného „poplatku“ 35,- Eur Q.. L. B. za jednu kúpnu zmluvu poskytlo obžalovanej istotu bezproblémového zavkladovania kúpnej zmluvy, aj keď si musela byť zo všetkých okolností prípadu vedomá, že tieto peniaze poskytuje štátnemu úradníkovi v jeho kancelárii protiprávne.

Súd konanie obžalovanej právne posúdil ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaná v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu - rozhodovaním o návrhu na vklad v rámci katastrálneho konania, priamo Q.. L.Y. B. poskytla úplatok - finančnú hotovosť a taký čin spáchala voči verejnému činiteľovi - vedúcemu oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam Katastrálneho odboru Okresného úradu v V..

Podľa § 131 ods. 1 Trestného zákona vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti. Obstarávanie veci všeobecného záujmu je teda činnosť, ktorá súvisí s plnením úloh, ktoré sa týkajú vecí všeobecného záujmu, teda nielen rozhodovania orgánov verejnej moci, ale aj inej činnosti pri uspokojovaní záujmov občanov a právnických osôb v oblasti materiálnych, sociálnych, kultúrnych a iných potrieb. Ide teda o plnenie všetkých úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť alebo určitá sociálna skupina (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.05.2020 pod sp. zn. 2TdoV7/2018). Nepatrí sem činnosť občanov, ktorá je výlučne prejavom ich osobných práv alebo povinností (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. júna 2014 pod sp. zn. 2 To 9/2013).

V ustanovení § 131 ods. 3 je Trestného zákona úplatok definovaný ako vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok. Úplatok je teda neoprávnená výhoda, ktorú dostáva podplácaný alebo s jeho súhlasom iná osoba. Spravidla spočíva v priamom majetkovom prospechu, či už finančnom alebo materiálnom, ale môže ísť aj o výhodu iného druhu, napríklad aj o protislužbu. Z hľadiska naplnenia tohto znaku nie je rozhodujúca výška úplatku a zákon ani neustanovuje žiadnu hodnotovú hranicu. Výšku úplatku treba hodnotiť v súvislosti s ďalšími okolnosťami, ktoré určujú závažnosť tohto trestného činu. V oblasti výkonu verejnej moci však zásadne nemožno tolerovať žiadne úplatky, a to ani nepatrnej hodnoty.

Objektom trestného činu podľa § 333 Trestného zákona je záujem na riadnom, nestrannom a zákonnom obstarávaní vecí všeobecného záujmu, teda ochrana čistoty verejného života. Ide o realizáciu článku 7 a 8 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (prijatého Radou Európy v Štrasburgu 27. januára 1999), ku ktorému Slovenská republika pristúpila (oznámenie č. 375/2002 Z.z.). Objektívna stránka tohto trestného činu zahŕňa také konanie páchatel'a, ktorým sám alebo cez sprostredkovateľa prijme, žiada alebo si dá sľubiť úplatok pre seba alebo inú osobu v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovanej, že jej konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu podľa § 333 ods. 1 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko katastrálne konanie nie je obstarávaním vecí všeobecného záujmu v tomto smere je potrebné uviesť, že názor, že katastrálne konanie nie je obstarávaním vecí všeobecného záujmu, je zastaralý a bol v minulosti prekonaný rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR vo viacerých konkrétnych trestných veciach. Ako príklad je možné uviesť uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 To 10/2013, v ktorom v nadväznosti na rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. BB-4T 30/2009 celkom jednoznačne uznal, že katastrálne konanie je obstarávaním vecí všeobecného záujmu, konkrétne:

„Rozhodovanie o návrhu na vklad správy katastra v rámci katastrálneho konania a rozhodovanie o zápisoch práv k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností je vecou všeobecného záujmu, pretože takáto právomoc presahuje rámec individuálnych záujmov a práv jednotlivcov z hľadiska celospoločenských záujmov. Obžalovaný pri výkone funkcie vkladára správy katastra bol verejným činiteľom, teda štátnym zamestnancom orgánu štátnej správy, ktorý vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, pričom sa podieľa na plnení úloh štátu v rámci právomoci, ktorá mu bola na plnenie úloh zverená. Táto skutočnosť vyplývala z opisu štátnozamestnaneckého miesta a písomného pokynu osobného úradu Katastrálneho úradu v Bratislave. Obžalovaný od 14. 07. 2004 vykonával funkciu okresný radca - vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam na základe rozhodnutia vedúcej služobného úradu Katastrálneho úradu v A. evidovaného pod sp. zn. W.- XXX/XXXX. Bol teda verejným činiteľom podľa § 128 ods. 1 Trestného zákona. Ako verejný činiteľ v súvislosti s výkonom svojho povolania od všetkých osôb v jednotlivých čiastkových skutkoch uvedených prijal plnenia majetkovej povahy, na ktoré nemal právny nárok. Obrazovo - zvukové záznamy, ako aj výpovede svedkov bezpochyby preukazovali korupčné správanie obžalovaného. Z tohto dôvodu potom senát podpísaného súdu kvalifikoval konanie obžalovaného ako pokračujúci zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, z ktorého ho uznal vinným.“

Obžalovaná spáchala trestný čin v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom - záujem na riadnom, nestrannom a zákonnom obstarávaní vecí všeobecného záujmu, teda ochrana čistoty verejného života.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu za spáchaný skutok, súd prihliadol ku všetkým doteraz uvedeným skutočnostiam, spôsobu spáchania trestného činu, k stupňu závažnosti takého konania, ako i k charakteristike osoby páchatel'a a jeho minulosti.

Súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona - viedla pred spáchaním trestného činu riadny život a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Podľa § 38 ods. 2, ods. 3 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. V tomto prípade prevažoval pomer poľahčujúcich okolností a horná hranica trestnej sadzby sa znižovala o jednu tretinu.

Súd obžalovanej uložil podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1.500,- €. Nakoľko jej bolo preukázané spáchanie prečinu so základnou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody vo výmere 2 rok až 5 roky a ide o doposiaľ netrestaného páchatel'a, uloženie peňažného

trestu bez uloženia trestu odňatia slobody považuje súd za dostatočné aj vzhľadom k možnosti nápravy obžalovanej a závažnosti spáchaného prečinu.

Výška peňažného trestu bola stanovená s prihliadnutím na závažnosť spáchaného prečinu, ako aj súčasný príjem obžalovanej.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 2 roky, ktorého dĺžka by mala obžalovaného „motivovať“ peňažný trest riadne zaplatiť.

V súvislosti s uložením trestu obžalovanej je potrebné poukázať predovšetkým na ustanovenia Trestného zákona, ktoré upravujú základné zásady ukladania sankcií. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich prevýchovu a k tomu, aby viedli riadny život. Súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Prihliadnuc ku všetkým týmto uvedeným skutočnostiam z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie je podľa súd primerané uloženie peňažného trestu ako samostatného trestu za postačujúce.

S ohľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu priamo inému poskytla úplatok a taký čin spáchala voči verejnému činiteľovi,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na trestnom súde v Pezinku do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Špecializovanom

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

-prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

-príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

-zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

-štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

-poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

-zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.